

[Anne Grete Holmsgård]

institutionsområdet, der er store problemer på folkeskoleområdet og ikke mindst i den videregående uddannelse, som kun ganske få fremmedsprogede elever overhovedet når frem til.

Ordningen med de meget kortvarige modtageklasser og den supplerende modersmålsundervisning uden for skoletiden er fuldstændig utilstrækkelig. Det hjælper ikke indvandrerne særlig meget, og det viser sig også i praksis. Alle, der kender til praksis rundt omkring i landet, ved, at det ikke er uberegtiget at sige, at utrolig mange indvandrerbørn og indvandrerunge er blevet sproghandicappede eller er blevet dobbelt-halvsprogede – de har hverken deres oprindelige modersmål eller dansk – og derfor har uendelig ringe muligheder for at klare sig. Det er noget, der forfølger dem hele livet.

Jeg mener ikke, der er én bestemt løsning. Man kan pege på nationalklasser, man kan også pege på sammenholdte klasser, eller man kan pege på, at modtageklasserne skal række over en længere årrække, end de gør nu, hvor de jo er modtageklasser, som man skynder sig at få lodset eleverne igennem for at få dem over i de almindelige danske folkeskoleklasser – hvor man så ikke giver dem nogen yderligere bistand. Men det afgørende er selvfølgelig, at man overhovedet går i gang med at give dem en støtte i undervisningen. Man kan så diskutere, hvilke af modellerne man skal bruge, eller man kan selvfølgelig igangsætte forsøg på alle områderne, men som situationen er i dag, bliver der faktisk overhovedet ikke gjort noget.

Der var naturligvis mange ting, man kunne komme ind på her. Retsikkerhedsspørgsmålet har jeg med vilje undladt at kommentere, fordi vi har haft en lang debat om det, hvor vores ordfører, hr. Wilhelm, har givet udtryk for, hvad der er VS' mening. Man kunne også komme ind på den uhørt store frasortering, der sker på arbejdsmarkedet, både af mænd og af kvinder og af unge indvandrere. Men en ting, jeg godt vil berøre, er, at når vi snakker om racisme – og jeg mener, der er fare for racisme i Danmark – så er det danskerne, der leverer denne racisme. Det er derfor også nødvendigt at se på, hvad man overhovedet gør over for den danske befolkning for at oplyse om indvandrernes forhold. Det er mildest talt forrygende lidt.

Til sidst vil jeg meget kort sige, at jeg er lidt rystet over, at man overhovedet ikke – eller i hvert tilfælde kun med ganske få linjer – har nævnt flygtningeproblematikken, når man ved, at en stigende gruppe af de nye indvandrere er flygtninge. Alligevel har man kun levnet 2–3 linjer til det.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti synes, der er god grund til at sige tak til indenrigsministeren for denne redegørelse. Det er efter vores opfattelse således, at ministeren her på en lang række områder har søgt at komme med en nuanceret holdning til problemet under den klare forudsætning, at det skal ende med, at vore indvandrere og vore gæstearbejdere og de, der ønsker ophold i Danmark, skal kunne få lov dertil og integreres i det danske samfund, hvis det er deres eget ønske.

Gæstfrihed og imødekommenhed er to begreber, som bør være indbygget i samfundets varetagelse af alle spørgsmål, som generelt angår indvandrere såvel som udlændinge, der midlertidigt opholder sig her i Danmark. Det er ikke muligt eller overkommeligt at lade alle og enhver, der ønsker at tage ophold som borger i Danmark, uden videre få det, men alle, som får adgang til Danmark, skal så vidt muligt også nyde de samme rettigheder, som landets borgere i øvrigt har.

For et par årtier siden havde Danmark stort behov for arbejdskraft, og mange mennesker indvandrede fra lande både nær og fjern. Mange har stadig arbejde her og er blevet så knyttet til Danmark, at de føler sig hjemme hos os. Nogle har løst eller mistet forbindelsen til deres oprindelige hjemland. Indvandringsstopet i 1973 har gjort det sværere for dem at få deres familie hertil, hvilket medfører både savn og familiemæssige kriser.

Udlændinges vilkår er og må være forskellige alene på grund af deres højst forskellige baggrund. De, som kommer fra Asien, har naturligvis andre og større problemer og vanskeligheder at overvinde end de, der eventuelt kommer fra Skandinavien. Hvor der findes et mindretal, er der altid risiko for, at misforståelser og diskrimination opstår. Det gælder ikke alene værtslandets folk, det gælder også udlændingene indbyrdes, og ikke sjældent høres påstande om misforståelser